

det ærede Medlems Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling; det vil sikkert deraf fremgaa ikke alene for det ærede Medlem selv, men ogsaa for andre ærede Medlemmer, at det ærede Medlem er lidt vanskelig at gøre tilpas, og at han ogsaa er i Uoverensstemmelse med sig selv i Løbet af ganske kort Tid. Han siger nemlig her Sp. 4660: „Den Maade, hvorpaa Sagen her er tagen op, tror jeg derfor er den rigtige, idet det foreliggende Forslag jo ikke gaar ud paa at give bestemte Lovregler, men kun paa, at saadanne Tvistigheder ikke *skulle*, men *kunne* afgøres ved Voldgift. Dette anser jeg for en Fordel, thi jeg mener, at det Forsøg, der til en Begyndelse skal gøres, helst skal ske fuldt ud ad Frivillighedens Vej.“

Det var altsaa det ærede Medlems Standpunkt Sp. 4660, men ... (*Rasmus Hansen*: Det er det samme i Dag) ... men Sp. 4662 siger det ærede Medlem: „Det ærede Medlem for Kalundborg (*Krabbe*) kom med en Udtalelse, som ikke har saa lidt Betydning. Den gik ud paa, at man skulde bestemme, at hvis der ikke ved Handelen var aftalt, at man i Tilfælde af Tvistigheder skulde gaa til Retten, skulde man gaa til Voldgiften. Denne Udtalelse af det ærede Medlem har en ikke ringe Rækkevidde og ikke ringe Betydning, og jeg tror, det var en Tanke, der var værd at tage op. Jeg skulde ikke have noget imod, at vi fik et Punkt ind i Lovforslaget, hvorved dette blev slaet fast, og jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han ogsaa vilde være villig til at modtage en Ændring i den Retning.“

De to Udtalelser fra det ærede Medlem levere, saa vidt jeg forstaar det, et slaaende Bevis for, at han kan indtage to forskellige Standpunkter i Løbet af ikke et Kvarter, og dersom han har lige saa let ved at indtage to forskellige Standpunkter med Hensyn til den Retskreds, hvor Tvistigheden skulde afgøres, som han har haft det i dette Tilfælde, vil han i Løbet af det næste Kvarter godt kunne komme til den Opfattelse, at det vil være det rigtige, som Udvalget har foreslaet, at Tvistigheder skulde afgøres paa Køberens Bopæl.

Sabroe: Det viser sig jo under Behandlingen af dette Forslag som under Behandlingen af andre Forslag, at der her i Tinget er et ultra-agrarisk Mindretal, som undertiden kan blive til et Flertal, og da de ærede Medlemmer, der udtale sig væsentlig i Overensstemmelse med hver-

andre, nemlig det ærede Medlem for Søndervinge (*Rasmus Hansen*), det ærede Medlem for Kerteminde (*Pinstrup*) og det ærede Medlem for Nyborg (*N. Jensen*), muligvis kunne blive til et Flertal, vil jeg gerne for mit Vedkommende som Medlem af Udvalget slutte mig til de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører (*C. Sørensen*). Men jeg vil tilføje, at det ærede Medlem for Søndervinge, det ærede Medlem for Nyborg og det ærede Medlem for Kerteminde ved at ønske, at det skal være Landboforeningerne, der skulde indstille disse Voldgiftsmænd, i Virkeligheden ville give den mere besiddende Del af Landbostanden en fortrinsvis Adgang til at øve Indflydelse paa Valget af Voldgiftsmænd. Nu er Forholdet jo dette, at i hvert Fald i de senere Aar have stedsde flere og flere Husmænd dannet selvstændige Organisationer. Der findes ganske vist Husmænd indenfor alle Landboforeninger, men naar man ved, hvor ringe et Antal Folk der kommer paa de Møder, der dér afholdes, og man ved, hvorledes Bestyrelserne ere sammensatte, kan man sige sig selv, at de Mænd, der blive indstillede til Amtsraadene til at være Voldgiftsmænd, i Almindelighed ville blive større Landejendomsbesiddere. Selv om den nuværende Valgordning til Kommunalbestyrelserne langt fra tilfredsstiller de Krav, jeg for mit Vedkommende kunde ønske, maa jeg dog tilstaa, jeg nærer større Tryghed ved at overlade Kommunalbestyrelserne at vælge disse Voldgiftsmænd end at overlade det til Landboforeningerne, der nu i meget høj Grad repræsenterer den mere besiddende Del af Landbostanden.

Hvorfor jeg i særlig Grad mener, at det bør være Sogneraadene, der vælge dem, er dog, fordi jeg tror, at Spørgsmaalet om almindelig kommunal Valgret vil blive gennemført maaske i Løbet af nogle faa Aar — det beror paa den Kraft, der sættes ind paa at gennemføre den —, men saa vil i alt Fald Indstillingen af disse Voldgiftsmænd blive foretaget af en Samling af Mænd, der ikke kunne forudsættes at ville se hildet eller partisk paa de Spørgsmaal, de komme til at afgøre. Derfor vil jeg meget ønske, at det, Udvalgets Flertal her har samlet sig om, maa blive vedtaget af Tinget, saa meget mere som denne Lov sikkert vil komme til Anvendelse i en overordentlig Mængde Tilfælde. Jeg er nemlig uenig med det ærede Medlem for Søndervinge (*Rasmus Hansen*), hvis Udtalelser gik i Retning af, at For-